

20. december 2016

I henhold til § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende forslag til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

1. Hvad er begrundelsen for, at man ved fordeling af narhvalkvoter kun igen har fordelt 18 narhvaler til Tasiilaq og dets bygder?
2. Hvorfor har man ikke tildelt flere dyr?
3. Kan der tildeles ekstrakvoter, når kvoten er opbrugt?
4. Der er blevet foretaget optælling af narhvaler i augustmåned, hvornår vil man præsentere tallene?

(Medlem af Inatsisartut Laura Táunâjik, Siumut)

Begrundelse:

Det er kun i bestemte perioder man jager store fangstdyr, såsom narhvaler og isbjørne. Jagt af disse dyr, sker ikke i hele året. Fangstdyrene kommer i bestemte perioder af året. Narhvaler jages i afsidesliggende steder. En fanger der ikke har en anden indkomst, eller hvis samlever/kone ikke har en indkomst, har ikke tilstrækkelige midler til køb af brændstof.

Kun fangere med større fartøjer har mulighed for at jage store fangstdyr, såsom narhvaler og isbjørne. Jollefangere når som regel ikke få en andel af de tildelte kvoter. Med hensyn til indbyggertallet i Tasiilaq og dets bygder, er tildeling af så få fangstdyr ikke tilfredsstillende.

Når indkomstmuligheder på erhvervsområdet er så begrænset som den er, er det uacceptabelt at der sker så stram kvoteringer af fangstdyr. Fangernes jagttraditioner er ved at blive udslettet, og dette er ikke passende for vort land og dets befolkning. Vores identitet er jagt på havpattedyr, som er blevet drevet igennem generationer.

Derfor skal vi være ked af den skuffelse som har afløst fangernes optimisme i de senere år. Det kan være svært at se hvilke værdier Naalakkersuisut arbejder ud fra. Det er ikke nok arbejde ud fra sproglige værdier, traditioner (fangst og kultur) skal bevares. Vi tilpasser os selv løbende, men vi skal vende dette så vi tilpasser os vore værdier.

Jeg ønsker at mine spørgsmål bliver besvaret inden for 10 arbejdsdage.